

mest at skabe Mulighed for Indregistrering af Lurmærket som anerkendt dansk Statsmærkeovre i England. Ved det nu foreliggende Lovforslag tilsigter man at gøre det muligt at faa Lurmærket anerkendt paa tilsvarende Vis ogsaa i andre Lande. Bestræbelserne herfor har min Gruppes Sympati, og vi vil som Følge deraf gerne være med til at fremme Lovforslaget.

Zahle: Jeg anser det for en Selvfølge, at et Lovforslag af denne Beskaffenhed bliver henvist til et Udvalg, og under dettes Arbejde vil der blive Lejlighed til at underkaste alle Enkeltheder i Lovforslaget en nøjere Drøftelse. Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, vil gerne være med til at arbejde for det under denne Form.

Johan Knudsen: Dette Forslag til Lov om Beskyttelse af Fællesmærker er, som af den højtærede Handelsminister ved Frømsættelsen af Lovforslaget nævnt, fremkommet som Følge af den i Washington i 1911 holdte Konference, der forandrede visse Bestemmelser i Pariser-Unionen af 1889, og det forekommer mig særdeles heldigt, at den højtærede Handelsminister allerede nu har gjort Skridt til at realisere denne Del af Konferencens Bestemmelser, selv om det ikke har været muligt paa alle Punkter at udarbejde de Ændringer i vor Lovgivning, som Konferencens Beslutninger kræver. Særlig for det danske Landbrug knytter der sig overmaade vigtige Bestemmelser til dette Lovforslag, thi som bekendt staar den største Del af vor Eksport af Smør i nøje Forbindelse med Benyttelsen af Lurmærket. Ved Lov af 12. April 1911 blev Lurmærket overtaget af den danske Stat og samtidig slettet af Varemærkerregistret, Lurmærket er nu et Statsmærke og kun i uegentlig Forstand et Varemærke, og der er i alle Tilfælde Tvivl om, hvorvidt dette Mærke er beskyttet i Udlandet. Ganske vist er Lurmærket indregistreret i England, men de fleste Landes Lovgivning tillader kun Indregistrering af individuelle Varemærker, medens Mærker, som indehaves af Foreninger eller Institutioner — eller som i dette Tilfælde af Staten — til Brug for deres enkelte Medlemmer, uden at disse Foreninger eller Institutioner som saadanne driver Næring, hidtil ikke har kunnet opnaa Beskyttelse ved Indregistrering. I dette Forhold er der

sket den Forandring, at Washington-Konferencen har vedtaget en Resolution, hvorved Unionsstaterne gensidig har forpligtet hverandre til at beskytte disse saakaldte kollektive Mærker. Maaske havde det været ønskeligt, om den danske Stat allerede nu ved Ratifikation havde godkendt Washington-Konferencen, men det maa i hvert Fald paaskønnes, at den højtærede Minister ved det fremsatte Lovforslag ønsker at sikre Danmark den samme Beskyttelse for Fællesmærker, som vi ved den eventuelle Lov tilsikrer udenlandske Fællesmærker. Derved vil den Usikkerhed, som hidtil har omgivet Lurmærket udenfor England, forsvinde, idet det maa antages, at de øvrige kontraherende Lande dels vil ratificere Washington-Konventionen og dels vil vedtage Love af lignende Art som det foreliggende Lovforslag.

Lurmærket vil saaledes blive beskyttet, hvilket er Hovedsagen, og paa dette Punkt ser jeg ikke, at Lovforslaget har nogen Fejl. Men Lovforslaget aabner tillige en Adgang, som neppe vil blive ubenyttet, til at skabe andre kollektive Mærker, som indehaves af private Foreninger, og for hvis Vedkommende et Misbrug kan opstaa, der ikke vel er tænkeligt, naar Talen er om et Statsmærke. Jeg skal i saa Henseende særlig henlede Opmærksomheden paa § 5, hvorefter enhver ved Dom kan fordrø Registreringen ophævet, naar Mærket misbruges i Strid med sin oprindelige Bestemmelse. Men Følgen af denne Ophævelse af Registreringen, som altsaa skal være Straffen for Misbruget, bliver, formoder jeg, at enhver for Fremtiden kan benytte Mærket paa sin Vare, saa at det store Publikum i kortere eller længere Tid kan blive narret, naar det køber en Vare, der uantastet og lovligt bærer det velkendte Mærke, men en Vare, der er af en helt anden Kvalitet end den, som hidtil gik under det Mærke, og som hidrører fra andre Producenter end dem, der hidtil var eneberettigede til at bruge Mærket. Derfor kunde det maaske være ønskeligt at indsætte en Bestemmelse i Loven om, at et ved Dom forbrudt Fællesmærke ikke længere maa kunne paasættes en Vare, i det mindste ikke i et vist Tidsrum, f. Eks i Løbet af 5 Aar.

For øvrigt skal jeg komplimentere den højtærede Handelsminister, fordi han har taget Initiativet i denne Sag og for den Snarraadighed, hvormed han har slaaet ned paa det for os i Danmark betydningsfuldste Punkt i Washington-Konventionen.